

Örnek, Sedat Veyis 1980 “Eğitim ve Öğretimde Halkbilim”, *Anadolu Gazetesi*, 12 Ekim, Sayı 3347, 2.

EĞİTİM VE ÖĞRETİMDE HALKBİLİM

Prof. Dr. Sedat Veyis ÖRNEK

Oysa orta öğretim kurumlarının programlarında yer alacak bir iki saatlik halk bilimsel içerikli ders, öğrencilerin doğup büyüdüğü toplumsal ve coğrafyasal çevreye karşı ilgilerini uyandıracak bu ilginin güçlenmesinde giderek üzerinde yaşadıkları toprakla bağlarının sağlamlaşmasında önemli rol oynayacaktır.

Öğretim Kurumlarının programlarında yer alacak bu türden dersler her şeyden önce öğrenciyi yöresel ve çevresel değerlerin önemini kavratacak böylece öğrencinin toplumsal ve kültürel kişiliğini oluşmasında sağlam bir maya olacaktır. Ancak burada üzerinde önemle durulması gerekli bir nokta vardır: Çocuğa yanlış ve gereksiz bir bölgebencilliği (etnosantrizmi) bunun sonucu olarak da katı ve yersiz bir şovenizm duygusunu kazandırmaktan kaçınmak.

Aslında çocuğun ilkökul eğitiminin bir bölümü bile onun doğduğu ve yetiştiği coğrafi ve toplum-

sal çevresinin özelliklerinden kaynak almaktadır. O yörenin türküleri, efsaneleri, oyunları, bayramları olumlu nitelikteki töre ve gelenekleri, kısaca kültür zenginlikleri çocuğun öğrenim ve eğitiminin bir bölümünü oluşturmaktadır. Bu çocukta başka yörelerin ve bölgelerin bu türden zenginliklerini de öğrenme ve anlama merakını uyandıracaktır. Yöresel değerleri okulda öğrenme okulla evin birbirine yaklaşmasını sağlamlaştırırken ocak, yurt ve vatan sevgisini de canlandırır ve güçlendirir.

Öğretmenler hizmet gördükleri yerlerde genellikle halkla yakın ilişkileri olan kişilerdir; bu ilişki çoğu zaman onları yöresel araştırma inceleme ve derlemeler yapmaya yöneltir. Bu durum yaygınlaştırılırsa onlar hem eğitici görevlerini daha sağlıklı yaparlar hemde bu bilim dalına hizmet etmiş olurlar. Ancak bu amaca ulaşmak için öğretmenlerin ya bu alanda belirli bir dönemi kapsayan eğitim görmeleri ya da hızlanmış bir kurstan geçmeleri gerekmektedir.

DEVAMI VAR